

frontalment colpits, profundament indignats

JOSEP ALUM

els xocs frontals, tot i l'enorme evolució de les condicions de seguretat dels vehicles, acostumen a resultar mortals. Així va passar, una vegada més a la N-II, al seu pas per la demarcació de Girona en el terme de Maçanet, el dilluns 16 de juliol. Aquesta vegada la víctima va ésser una persona jove. Un pare de família de 38 anys aturat, que no parava de voltar per la comarca portant currículums, aquí i allà, intentant trobar feina.

Era fill d'una pacient meva, cosí germà d'una companya de feina i nebot d'uns altres meus pacients. Normalment, la proximitat emocional amb els implicats no és tan gran. Malgrat això, sempre, sempre, sempre... Que m'assabento d'un nou accident amb víctimes a la N-II gironina, no puc evitar experimentar un profund sentiment de rebuig cap a aquells polítics que han pogut o poden

frontalment colpits, profundament indignats

fer alguna cosa per evitar-los: presidents del país i estatals, consellers territorials i ministres de foment... governants en general. De totes les èpoques i tots els colors polítics.

És cert que en tot accident de trànsit, finalment, el factor humà té una importància remarcable. Però els xocs frontals són estadísticament molt menys freqüents en autopistes i autovies que no pas en carreteres, siguin del nivell que siguin. Per això, a banda de tantes altres circumstàncies que en el context actual de crisi econòmica ens tenen la moral tocada, quan arriba la notícia d'un nou accident mortal a la N-II gironina (afecti o no algú conegut o proper) no puc evitar, d'una banda, sentir una profunda indignació i, de l'altra, pensar que representa un greuge comparatiu i una agressió al dret que tenim tots els ciutadans de l'Estat (també els gironins!) de poder circular per unes carreteres "nacionals" amples, segures i desdoblades.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/07/21/frontalment-colpits-profundament-indignats/573090.html?utm_source=rss